

at see en stor Mængde Folk arbejds-
løse og hungrende, og det er det, som vi maa
søge, saa hurtigt som muligt, at komme til at
undgaae. Det er min Overbeviisning, at
naar vi ikke give Regjeringen en særdeles
Styrke til at modstaae Paatrængenhed, saa
vil Hovedstaden alene sluges disse Midler til-
ligemed hele Resten; naar vi ikke tage Bestem-
melse i den Retning, saa vil Regjeringen
blive overmandet af denne Paatrængenhed, og
som Følge deraf ville Interesser af ligesaa stor
Vigtighed og maafee af større Vigtighed,
blive forsømte, fordi de ligge fjernere; det er
det, som jeg har til Hensigt at forebygge med
mine Forslag. Jeg har kun fundet ringe
Understøttelse herfor i Thinget, og naar man
troer, at jeg er mindre tilbøielig til at see
Hjælp skaffet tilveie, end nogen Anden, saa
kan jeg sige: See til, hvad jeg har sagt, og
see til, hvad jeg har gjort. Der er Ingen,
der tidligere end jeg har henviist til den Res-
source, der var forhaanden, den nemlig, som
blev benyttet i Krigens Tid og som var støttet
paa en Krigsskat. Jeg siger ikke, at det er
Thingets Skyld, at denne Udvei ikke er ble-
ven benyttet; Skylden for, at den ikke er ble-
ven benyttet, ligger hos Regjeringen, og den
maa vide, hvorfor den ikke har benyttet den.
Men heller ikke her har jeg lagt eller ønsket jeg
i dette Dieblik at lægge Hindringer iveien. Vi
komme nu tilbage til § 4. Naar man siger:
Vi kunne ikke see, hvorledes en saadan Con-
trolcommissiøn kan staae ved Siden af Admi-
nistrationen, saa svarer jeg dertil: Hvorledes
kan Rigsdagen, som er en Controlcommissiøn,
bestaae ved Siden af Regjeringen, som har
Ansvarligheden? Rigsdagen staaer som Re-
gjeringens Controlcommissiøn og paa samme
Maade kan denne Controlcommissiøn staae til
Administrationen (En Stemme: Men her er
der jo Tale om en daglig Administration!).
Nei, her er ikke Spørgsmaal om en daglig
Administration, det er ikke min Hensigt, og det
staaer der heller ikke i Forslaget. Control-
commissiønen skal kunne paasee daglig, at Lo-
ven ikke bliver overskreden; men det er noget
Andet. Vi have jo den samme Myndighed og
Ret, naar vi sidde her, til at kunne paasee
daglig, at Lovene ikke blive overtraadte; For-

holbet er det samme. Der bestaaer jo desuden
næsten ikke et Actie-Selskab eller anden stor
Forretning af den Natur, hvor Bestyrelsen har
en stor Frihed, uden at der ved Siden af den
findes en Controlcommissiøn, som paaseer, at
de almindelige Regler — ikke Udførelsen af
det Specielle — ikke blive overtraadte. Det
er muligt, at Affattelsen ikke er tilstrækkelig
klar, men at de ærede Herrer ikke skulde kende
til, at Forhold af denne Natur kunne bestaae
og bestaae med fuldkommen Rytte under lig-
nende Omstændigheder, det er beklageligt.
Naar et æret Medlem (Ziemroth) har henviist
til Forholdet imellem en General og et Krigs-
ministerium, saa maa jeg dog bede det ærede
Medlem vel at lægge Mærke til, at hvor stor
Frihed der end gives Generalen, saa gives der
ham dog ikke Frihed til at gaae ind i hvilket
Land han vil eller i hvilken Provinds han
vil. Generalen kan i det Hele lede Felttoget
indenfor de ham givne Bestemmelser, og han
har den Frihed, naar der gives ham en al-
mindelig Plan, hvorefter han skal handle, da
at ubede sig frigt for at handle derefter,
men naar han ikke gjør det, da er han plig-
tig til at følge Planen. Naar Ministeren fra-
stir Standpunkt siger: „Jeg kan under de nær-
værende Omstændigheder, netop fordi jeg veed
saa lidt, hvad jeg skal gjøre, ikke indlade mig
paa at have nogen Control, da denne ikke
rigtigt veed, hvad den skal henvende sin Op-
mærksomhed paa, efter som jeg ikke selv veed
det“, saa siger jeg, det er en ganske anden Sag,
det er en Grund; thi da vi her staae lige foran
Opfindelsen — og Opfindelser maa ikke gene-
res — saa maae vi lade Friheden være ube-
skaaret hos dem, der skulle være Opfinderne.

Indenrigsministeren: Jeg skal ikke
være meget noteregnende med de Grunde, som
maatte bepege den ærede Rigsdagsmand til,
som jeg haaber han vil, at frasalbe disse For-
slag. Hvad først angaaer den meget omtalte
Controlcommissiøn, saa er det min fulde Over-
beviisning, at ingensomhelst Forandring i Af-
fattelsen kan hjælpe paa dens grundvæsentlige
Mangel i selve Tanken. Naar den ærede
Rigsdagsmand opstiller Sammenligning mellem
Rigsdagens Stilling ligoverfor Regjeringen